

عنوان مقاله:

مقایسه اثر بخشی روش تدریس تفکر استقرایی و روش تدریس کاوشگری بر خلاقیت دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 2، شماره 19 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدامین فرهادی پور - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

عفت عباسی - استادیار دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

سمیرا کریم زایی - دانشجوی کارشناسی راهنمایی و مشاوره، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، مقایسه تاثیر روش تدریس تفکر استقرایی با روش تدریس کاوشگری در علوم تجربی بر خلاقیت دانش آموزان است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهرستان کرج بود، بدین منظور از جامعه یاد شده 60 نفر از دانش آموزان، در دو کلاس درس، به عنوان گروه های آزمایشی یک و دو انتخاب شدند. روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی و طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه های آزمایشی یک و دو بود. ابزار مورد استفاده محقق در این پژوهش فرم A آزمون تفکر خلاق تورنس بود. پس از یک و نیم ماه اجرای روش های آموزشی در گروه های آزمایشی یک و دو، و تحلیل داده ها به دست آمده با روش تحلیل کوواریانس، یافته های پژوهش نشان داد که روش کاوشگری برای پرورش خلاقیت، به طور کلی و مولفه های اصالت و بسط، در درس علوم موثرتر از روش تفکر استقرایی است. ولی برای پرورش مولفه های سیالی و انعطاف پذیری هر دو روش موثر هستند.

کلمات کلیدی:

تفکر استقرایی، خلاقیت، علوم تجربی، کاوشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/464906>

